

[Gade]

status. Og så må vi gå med. For det er utænkeligt, at vi ikke skulle blive i EF...«.

Når man er bekendt med de holdninger, som en række af de øvrige EF-lande har på netop områder som vetoret og forhold mellem institutionerne, forekommer det spørgeren, at statsministeren nærmer sig en tankegang, som fire af hans ministre i foråret gav udtryk for ved at melde sig ind i en komité for en EF-union, en handling, som statsministeren dengang misbilligede.

Svar (13/9 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Vi kan ifølge sagens natur først tage stilling til resultatet af regeringskonferencen, når dette foreligger.

Som regeringen tidligere klart har udtrykt, indebærer deltagelse i selve konferencen ingen forhåndsbetingelser. Danmark vil være »frit stillet med hensyn til deltagelse i et videregående samarbejde, når forhandlingerne er afsluttet«. Citatet er fra folketingets dagsorden af 23. maj 1985.

Spm. nr. S 1705

Til *arbejdsministeren* (4/9 85) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til en ændring af arbejdsløshedslovens § 55 (26 ugers reglen) gående ud på, at revalidender efter bistandslovens § 42, som efter endt revalidering står til rådighed for arbejdsmarkedet, bliver ligestillet med alle andre ledige, således at de ikke nægtes dagpenge, fordi arbejdskravet er opfyldt under § 42 i bistandsloven?«

Begrundelse

Der har tidligere været mulighed for, at en ledig efter en arbejdsperiode under § 42 fik en konkret vurdering af, om vedkommende kunne betragtes som stående til rådighed for arbejdsmarkedet med deraf følgende ret til dagpenge. Denne konkrete vurdering har arbejdsministeren afskaffet, således at alle nu betragtes som ikke stående til rådighed og derfor ikke kan modtage dagpenge – dette på trods af, at de netop har bevist deres rådighed ved et § 42-arbejde.

Begrundelsen for afskaffelsen af den konkrete vurdering går spørgeren ud fra er: pkt. 1: regelsanering, pkt. 2: at et § 42-arbejde ikke betragtes som regulært arbejde med den usikkerhed for at blive afskediget, som almindelige lønmodtagere lever under. Dette sidste er besynderligt, da jobtilbud, beskæftigelsesarbejder og lignende støttee arbejde jo også er job, hvor man er garanteret arbejde i 7 eller 9 måneder, dvs. ikke står i fare for at blive fyret i utide, akkurat som ifølge bistandslovens § 42. Dermed bliver begrundelsen ærlig talt besynderlig og utroværdig.

At der skal regelsanering i gang, er uimodsagt nødvendigt, men det kunne jo gøres sådan, at det ikke skader folk som f.eks. her ved at fjerne den konkrete vurdering og samtidig sige: »er 26 ugers reglen opfyldt – vedkommende står til rådighed – så er det sagen uvedkommende, at arbejdskravet er opfyldt efter § 42 i bistandsloven«.

Svar (13/9 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, har der tidligere været mulighed for, at en ledig efter en arbejdsperiode med støtte i henhold til bistandslovens § 42 kunne få foretaget en konkret vurdering af, om vedkommende kunne siges at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Denne mulighed blev ophævet ved arbejdsdirektoratets cirkulære af 27. juni 1983 vedrørende den arbejdsløshedsforsikringsmæssige stilling for personer, der er beskæftiget med støtte i henhold til bistandslovens § 42.

Spørgeren antager, at begrundelsen for afskaffelse af den konkrete vurdering er dels ønsket om regelsanering, dels at et § 42-arbejde ikke betragtes som regulært arbejde med den usikkerhed for at blive afskediget, som almindelige lønmodtagere lever under.

Direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen, som jeg har anmodet om en udtalelse om sagen, har meddelt, at den nuværende bestemmelse om, at et § 42-arbejde ikke kan betragtes som almindeligt lønmodtagerarbejde, ikke skal ses på denne baggrund, men er resultatet af dyberegående overvejelser om den pågældende persongruppes status i arbejdsløshedsforsikringen.